

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 93.430 van 21 februari 2001

A. 98.000/VI-15.739

In zake : **DE VRIES** Fernand,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Roger LORENT, advocaat,
rue Tumelaire 93
6000 Charleroi,

tegen :

de gouverneur van de provincie Henegouwen.

DE VOORZITTER VAN DE VIe KAMER,

Gezien de op 1 december 2000 ingediende verzoekschriften, waarbij Fernand DE VRIES, eerstaanwendend inspecteur van politie eerste klasse te Bergen, respectievelijk de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van het besluit van 6 september 2000 vordert waarbij de gouverneur van Henegouwen, die oordeelt dat betrokkene onvoldoende waarborgen biedt, de gemeenteraad van Bergen verzocht heeft hem binnen drie maanden een andere kandidaat voor te dragen voor bevordering tot adjunct-commissaris van politie in een vacante betrekking;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer LOMBAERT, auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op grond van artikel 94 van de algemene procedureregeling;

Gelet op de beschikking van 26 januari 2001, waarbij de neerlegging van het verslag wordt gelast en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op 15 februari 2001 om 10 uur;

Gelet op de kennisgeving van die beschikking en van het verslag aan de partijen;

Gezien het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. LORENT, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. VAEGMAN, loco Mr. VAN HOOEBEKE en Mr. MAUSSION, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DAGNELIE, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker, eerstaanwendend inspecteur van politie eerste klasse bij de stad Bergen, zich in september 1999, samen met zijn collega's DELROT, MATON en ZATELLA, kandidaat stelt voor bevordering tot adjunct-commissaris van politie; dat de hoofdcommissaris van politie op 8 oktober 1999 een gunstig advies uitbrengt over zijn kandidatuur, maar opmerkt dat betrokkene "kritisch is over de werking van de dienst en personen in opspraak brengt, terwijl enige terughoudendheid vereist is", dat hij "een inspanning moet leveren om meer beschikbaar te zijn voor de dienst" en dat "hij bepaalde medische beperkingen heeft"; dat de gemeenteraad op 26 oktober 1999 de lijst van de voorgedragen kandidaten vaststelt, waarop verzoeker als eerste en Pierre MATON als tweede gerangschikt staat; dat de procureur-generaal op 30 mei 2000 een ongunstig advies uitbrengt dat ten grondslag ligt aan de bestreden beslissing van de gouverneur van Henegouwen d.d. 6 september 2000, die als volgt luidt :

" Gelet op het besluit van 26 oktober 1999, waarbij de gemeenteraad van BERGEN de heren Fernand DE VRIES en Pierre MATON respectievelijk als eerste en tweede kandidaat voordraagt voor de vacante betrekking van adjunct-commissaris van politie van de stad, naar aanleiding van de omstandigheid dat de heer Maurice LERAT met ingang van 1 maart 1999 wegens lichamelijke ongeschiktheid met vervroegd pensioen is gegaan;

Gelet op het advies van 8 oktober 1999 dat het hoofd van het politiekorps van BERGEN, met toepassing van het ministerieel besluit van 8 juni 1993 terzake, heeft gegeven over het gedrag en de manier van dienen van de heer DE VRIES, eerstaanwendend inspecteur van politie eerste klasse;

Gezien de inlichtingen die de procureur-generaal bij het hof van beroep te BERGEN over de heer DE VRIES heeft gegeven in zijn verslag van 30 mei 2000, nr. 3e bureau/Pol.-Com.I/MONS/DIV.;

Overwegende dat de procureur-generaal in dat verslag ernstige bedenkingen maakt bij de bekwaamheid van betrokkene om het hogere ambt van adjunct-commissaris van politie uit te oefenen en opmerkt dat de procureur des Konings te BERGEN dezelfde bedenkingen heeft;

Overwegende dat de procureur-generaal zijn bedenkingen tegen de heer DE VRIES toelicht aan de hand van verscheidene beoordelingen die de hoofdcommissaris van politie van BERGEN over betrokkene heeft geuit;

Overwegende dat het hoofd van politie van BERGEN weliswaar van oordeel is dat de heer DE VRIES intelligent is, maar hem verwijt dat hij niet creatief is en geen zin voor synthese heeft;

Overwegende dat hij weliswaar toegeeft dat er niets aan te merken valt op het goede gedrag en het correcte en verzorgde voorkomen van betrokkene, maar opmerkt dat deze weinig eerbied heeft voor de hiërarchie en blijkt geeft van weinig zin voor collegialiteit, aangezien hij zich steeds op het laatste ogenblik afwezig meldt;

Overwegende dat hij zich volgens het hoofd van politie weliswaar correct uitdrukt, maar dat laatstgenoemde zijn reacties soms te heftig vindt, onder meer, zoals hij reeds opmerkte in zijn met redenen omklede advies van 8 oktober 1999, wanneer hij kritiek uit op de werking van de dienst of wanneer hij personen in opspraak brengt zonder de terughoudendheid aan de dag te leggen die in dergelijke omstandigheden vereist is;

Overwegende dat hij van oordeel is dat hij zelf niet efficiënt genoeg werkt, al geeft hij goed leiding aan de mensen die onder zijn bevel staan;

Overwegende dat hij voorts weliswaar erkent dat betrokkene zin voor verantwoordelijkheid heeft, maar eraan toevoegt dat deze geen moeite doet om meer verantwoordelijkheid op zich te nemen;

Overwegende dat de procureur-generaal in zijn verslag van 30 mei 2000 bijgevolg besluit dat de heer DE VRIES volgens hem niet de nodige waarborgen biedt om het ambt van adjunct-commissaris van politie te bekleden;

Overwegende dat ik, toen hij in mijn bureau is ontvangen, immers de indruk had dat hij met zijn bevordering tot eerstaanwendend inspecteur van politie eerste klasse aan de grenzen van zijn kunnen was gekomen;

Overwegende dat ik, net zoals de procureur-generaal, bijgevolg van oordeel ben dat de heer DE VRIES niet de vereiste bekwaamheid bezit om de rol van een officier van politie te vervullen in een zo belangrijk korps als dat van BERGEN (...);

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent aan schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 1 van het koninklijk besluit van 25 juni 1991 houdende de algemene bepalingen betreffende de opleiding van de officieren van de gemeentepolitie, de voorwaarden tot benoeming in de graden van officier van de gemeentepolitie en de voorwaarden tot aanwerving en benoeming in de graad van aspirant-officier van de gemeentepolitie, van het ministerieel besluit van 8 juni 1993 betreffende het met redenen omklede advies van

de korpschef van de gemeentepolitie, van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en het ontbreken van een inhoudelijke motivering; dat hij in een onderdeel van dat middel betoogt dat de bestreden handeling gemotiveerd wordt door verwijzing naar een ongunstig advies van de procureur-generaal, die op zijn beurt teruggrijpt op een ongunstig verslag van de hoofdcommissaris van politie van Bergen, maar geen weet heeft van een dergelijk advies en vooral niet van het ongunstige verslag van de korpschef waarnaar de procureur-generaal verwijst; dat de hoofdcommissaris volgens hem alleen het voornoemde gunstige, met redenen omklede advies van 8 oktober 1999 heeft uitgebracht; dat hij opmerkt dat de kritiek die door zijn korpschef zou zijn geuit, zoals die blijkt uit de uitdrukkelijke motivering van de bestreden handeling, niet slaat op feiten van na het met redenen omklede advies van 8 oktober 1999, noch op specifieke aspecten van zijn werkzaamheid als officier van gerechtelijke politie, maar dat die kritiek "niets anders is dan een onverklaarbare wijziging, een volledige ommezwaai in zijn houding ten aanzien van dezelfde feiten, dezelfde gegevens"; dat hij van mening is dat de hoofdcommissaris, door zo te handelen, de op tegenspraak te voeren procedure van het met redenen omklede advies, georganiseerd bij het in het middel genoemde ministerieel besluit van 8 juni 1993, heeft omzeild; dat hij voorts opmerkt dat de kritiek in de uitdrukkelijke motivering van de bestreden handeling, welke kritiek door hem wordt betwist, kennelijk onverenigbaar is met het gunstige met redenen omklede advies van 8 oktober 1999; dat hij daaruit besluit dat de korpschef het koninklijk besluit van 25 juni 1991 en het ministerieel besluit van 8 juni 1993 met voeten heeft getreden, door achteraf aan de procureur-generaal opmerkingen toe te zenden die vermeld hadden moeten worden in het met redenen omklede advies dat op 8 oktober 1999 op wettige wijze was opgesteld, dat de bestreden handeling bijgevolg strijdig is met het beginsel van behoorlijk bestuur en dat die handeling gebaseerd is op redenen die niet kunnen worden aanvaard;

Overwegende dat een individuele bestuurshandeling volgens de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 uitdrukkelijk moet worden gemotiveerd, wat betekent dat ze moet aangeven welke afdoende juridische en feitelijke overwegingen eraan ten grondslag liggen;

Overwegende dat artikel 1, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 25 juni 1991 houdende de algemene bepalingen betreffende de opleiding van de officieren van de gemeentepolitie, de voorwaarden tot benoeming in de graden van officier van de gemeentepolitie en de voorwaarden tot aanwerving en benoeming in de graad van aspirant-officier van de gemeentepolitie bovendien het volgende bepaalt :

" In alle benoemingsprocedures tot een graad van officier van de gemeentepolitie geeft de korpschef een met redenen omkleed advies over de kandidaturen, waarvan het betrokken personeelslid een afschrift ontvangt";

dat het ministerieel besluit van 8 juni 1993 betreffende het met redenen omklede advies van de korpschef van de gemeentepolitie regelt hoe het advies moet worden gegeven; dat in de artikelen 2, 3, 4 en 6 ervan inzonderheid staat dat dit advies ter kennis wordt gebracht van de ambtenaar, dat laatstgenoemde commentaar kan geven, dat het advies en die eventuele commentaar zich in het dossier van betrokkene moeten bevinden en dat alle stukken opgemaakt in het kader van de adviesprocedure, in het bijzonder het advies zelf en de eventuele commentaar van de ambtenaar, samen worden overgezonden aan de overheid die het dossier moet onderzoeken;

Overwegende dat de bestreden beslissing voornamelijk is gemotiveerd door verwijzing naar het advies van de procureur-generaal, een advies waarin op zijn beurt wordt verwezen naar de negatieve beoordeling die de hoofdcommissaris over verzoeker zou hebben uitgebracht; dat de hoofdcommissaris volgens de bestreden handeling verzoeker zou hebben verweten dat hij niet creatief is, geen zin voor synthese heeft, weinig eerbied heeft voor hiërarchie, weinig zin voor collegialiteit heeft, zich steeds op het laatste ogenblik afwezig meldt, te heftig reageert, niet efficiënt genoeg werkt en geen moeite doet om meer verantwoordelijkheid op zich te nemen;

Overwegende dat het met redenen omklede advies van de korpschef van 8 oktober 1999, zoals dat is gegeven en aan verzoeker is meegedeeld overeenkomstig de procedure van het koninklijk besluit van 25 juni 1991 en het ministerieel besluit van 8 juni 1993, evenwel gunstig was ten aanzien van de bevordering van verzoeker tot adjunct-commissaris; dat hij niet alle verwijten in het negatieve advies van de procureur-generaal en vervolgens in de motivering van de bestreden handeling begreep; dat het dossier alleen dat advies bevat; dat de motivering van de bestreden beslissing, waarin wordt verwezen naar een beoordeling van de procureur-generaal die op haar beurt teruggrijpt op een handeling die niet bestaat of op onregelmatige wijze is gesteld, bijgevolg niet afdoende is; dat het genoemde onderdeel van het middel kennelijk gegrond is; dat het tweede onderdeel ervan niet hoeft te worden onderzocht;

Overwegende dat de vordering tot schorsing volkomen doelloos is geworden door de nietigverklaring van de bestreden beslissing; dat er geen grond meer is om over die vordering uitspraak te doen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 6 september 2000 van de gouverneur van Henegouwen, waarin wordt vastgesteld dat Fernand DE VRIES onvoldoende waarborgen biedt om een vacante betrekking van adjunct-commissaris van politie te bekleden bij de stad Bergen en waarbij de gemeenteraad van die stad wordt verzocht om betrokkene te vervangen op de lijst van de kandidaten voor die betrekking.

Artikel 2.

Er is geen grond meer om uitspraak te doen over de vordering tot schorsing.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op éérentwintig februari tweeduizend en één door :

de HH.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
	HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.